

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 189/24

Luxembourg, 7. november 2024

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-460/23 | [Kinsa]¹

Pomoč pri nedovoljenem vstopu, zagotovljena s humanitarnim namenom: generalni pravobranilec J. Richard de la Tour meni, da je Direktiva 2002/90 veljavna, in pojasnjuje pogoje za inkriminacijo v pravu Unije in v nacionalnem pravu

Direktiva 2002/90 je skladna z načelom zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni. Nacionalno sodišče mora skrbeti za to, da so sankcije, ki se uporabljajo za osebe, ki so delovale ne pridobitno, sorazmerne, če te osebe niso oproščene kazenske odgovornosti

Direktiva 2002/90² zahteva, da države članice sprejmejo ustrezne sankcije za vsako osebo, ki namenoma pomaga državljanu tretje države, da nedovoljeno vstopi na ozemlje države članice³. Vendar ta direktiva določa, da lahko države članice sankcij ne izrečejo, kadar je ta pomoč zagotovljena s humanitarnim namenom.⁴

V skladu s to direktivo italijansko pravo inkriminira pomoč pri nedovoljenem vstopu, ne glede na obstoj dobičkonosnega namena. Določa kazen zapora od dveh do šestih let, denarno kazen v fiksnem znesku 15.000 EUR na zadevno osebo, in zdi se, da omogoča kumulacijo teh sankcij.

Sodišče v Bologni se mora izreči o kazenski odgovornosti državljanke tretje države, ki je hčerki in nečakinji pomagala pri nedovoljenem vstopu na italijansko ozemlje z uporabo ponarejenih osebnih dokumentov. Dvomi o veljavnosti Direktive 2002/90, ker naj bi nesorazmerno posegala v temeljne pravice zadevnih posameznikov. Zlasti meni, da je ta direktiva v nasprotju z načelom sorazmernosti, ker zakonodajalec Unije inkriminira pomoč pri nedovoljenem vstopu ne glede na obstoj pridobitnega namena, pri čemer se od držav članic ne zahteva, da se tiste osebe, ki delujejo s humanitarnim namenom ali zaradi družinskih obveznosti, oprostijo kazenske odgovornosti.

Generalni pravobranilec Jean Richard de la Tour v sklepnih predlogih, predstavljenih danes, pojasnjuje, prvič, da inkriminacija pomoči pri nedovoljenem vstopu zajema vsa dejanja, s katerimi oseba premišljeno in namerno pomaga pri nezakonitem prehodu meje države članice, ne glede na motive te osebe.

Drugič, meni, da **ni nobenega elementa, ki bi lahko vplival na veljavnost te direktive z vidika načela zakonitosti v kazenskem pravu**, ki je določen v členu 49(1) Listine. Ta inkriminacija izhaja iz deljene kazenske pristojnosti, ki jo imajo Unija in države članice ter spada v okvir približevanja obstoječih nacionalnih zakonodaj. Ker navedena direktiva sama po sebi ne more utemeljiti kazenske odgovornosti oseb, morajo države članice to inkriminacijo vključiti v nacionalno ureditev, ki je sorazmerna, specifična, točna in jasna, kot se zahteva za izpolnitev zahteve po pravni varnosti. Prav tako morajo države članice v skladu z lastnimi merili za nastanek kazenske odgovornosti opredeliti, v kolikšni meri lahko oseba glede na okoliščine obravnavane zadeve uveljavlja izključitev kazenske odgovornosti ali razlog za odpustitev ali omilitev kazni.

Tretjič, generalni pravobranilec J. Richard de la Tour meni, da **inkriminacija pomoči pri nezakonitem priseljevanju ni v nasprotju z načelom sorazmernosti**, določenem v členu 49(3) Listine. Na eni strani je bistveno upoštevati ne le grožnjo, ki jo ta pojav pomeni za ohranjanje javnega reda in upravljanje meja, ampak tudi tveganja,

ki so jim lahko izpostavljene zadevne osebe zaradi nezakonitih dejavnosti, ki so lahko povezane s tem priseljevanjem, ter položaj velike negotovosti in odvisnosti, v katerem bi se lahko znašle. Na drugi strani, čeprav zagotovljena pomoč ne spada nujno na področje pridobitne ali kriminalne dejavnosti in ne povzroča sistematično resnega tveganja za življenje teh oseb, je pomembno, da se vsa dejanja, ki prispevajo k nezakonitemu vstopu državljanov tretjih držav, uvrstijo na področje delovanja kazenskih organov, da se zagotovi večji nadzor nad dejanji, ki bi lahko pod pretvezo solidarnosti ali družinskih vezi v resnici sledila drugim ciljem. V tem okviru mora nacionalno sodišče ugotoviti motive storilca dejanja in presoditi, v kolikšni meri ga je vodila zaščita prevladujočega interesa in v kolikšni meri je upravičeno, da se zadevna oseba v skladu z določbami nacionalne zakonodaje izvzame iz kazenske odgovornosti ali se ji odobri odpustitev ali omilitev kazni.

Nazadnje, generalni pravobranilec J. Richard de la Tour poudarja, da Sodišče nima na voljo dovolj elementov v zvezi z obsegom razlogov za izključitev kazenske odgovornosti ali za odpustitev ali omilitev kazni, ki so določeni v italijanskem pravu. Vendar poudarja, da bi načelo sorazmernosti nasprotovalo nacionalnemu sistemu, ki sodišču ne omogoča tehtanja zadevnih interesov in individualizacije kazni. Natančneje, **nacionalno sodišče mora imeti možnost razlikovati med inkriminacijo osebe, ki je delovala iz človečnosti ali nuje, in osebe, ki jo vodi izključno naklep za storitev kaznivega dejanja s pridobitnim namenom, ki je izrecno prepovedano z zakonom.**

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začnejo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki s predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

² [Direktiva 2002/90/ES](#) z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju.

³ Glej člen 1(1)(a) Direktive.

⁴ Glej člen 1(2) Direktive.